

SCI-CONF.COM.UA

PERSPECTIVES OF WORLD SCIENCE AND EDUCATION

**ABSTRACTS OF XIII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
SEPTEMBER 9-11, 2020**

**OSAKA
2020**

PERSPECTIVES OF WORLD SCIENCE AND EDUCATION

Abstracts of XIII International Scientific and Practical Conference

Osaka, Japan

9-11 September 2020

Osaka, Japan

2020

UDC 001.1

The 13th International scientific and practical conference “Perspectives of world science and education” (September 9-11, 2020) CPN Publishing Group, Osaka, Japan. 2020. 256 p.

ISBN 978-4-9783419-8-3

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Perspectives of world science and education. Abstracts of the 13th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Osaka, Japan. 2020. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/xiii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-perspectives-of-world-science-and-education-9-11-sentyabrya-2020-goda-osaka-yaponiya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: osaka@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2020 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2020 CPN Publishing Group ®

©2020 Authors of the articles

14.	Вендиш Я. В. МЕТОД РОЗПІЗНАВАННЯ РУКОПИСНИХ СИМВОЛІВ НА ОСНОВІ АНСАМБЛЮ НЕЙРОПОДІБНИХ СТРУКТУР.	84
15.	Вовченко О. В. YOUTUBE-ПЛАТФОРМА ЯК ЗАСІБ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ НАУКИ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ.	92
16.	Воронова О. Ю., Ямчук Т. Ю., Барчій М. С. МАЙНДФУЛНЕС-ОРІЄНТОВАНА КОГНІТИВНА ТЕРАПІЯ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА.	97
17.	Гурін Р. С. ОРГАНІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ САМОСТІЙНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ.	99
18.	Джигора О. М., Джигора Д. Л. ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ.	103
19.	Івченко В. І. ПІДГОТОВКА ДО ІНТЕРПРЕТАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО СПРИЙНЯТТЯ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА.	110
20.	Карунський О. Й., Ланцова Д. О. КЛАСИФІКАЦІЯ КОРМОВИХ ДОБАВОК.	115
21.	Крайнюченко О. Ф., Лабінська Н. О. РІЗНОВИДИ ПРОСУВАННЯ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОСТІ.	124
22.	Кобзев І. В., Лук'янова В. А. ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.	128
23.	Козуб П. А., Лук'янова В. А., Козуб С. М. МІСЦЕ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ.	132
24.	Коломієць Ю. В., Григорюк І. П., Буценко Л. М. МЕХАНІЗМИ СТІЙКОСТІ РОСЛИН ТОМАТІВ У ВІДПОВІДЬ НА ЧИННИКИ ПАТОГЕННОСТІ ЗБУДНИКІВ БАКТЕРІАЛЬНИХ ХВОРОБ.	140
25.	Коношевський Л. Л., Деркач А. М. ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО.	150
26.	Купаташвили Н. Н. БИОЛОГИЧЕСКИ АКТИВНЫЕ СОЕДИНЕНИЯ OXYCOCCUS PALUSTRIS И ДИНАМИКИ НАКОПЛЕНИЯ.	161
27.	Кущенко О. І., Алексєєнко І. В., Дучева А. В., Зернова В. О. АНАЛІТИЧНА СПРОМОЖНІСТЬ СТАТИСТИЧНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ.	164

**МІСЦЕ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ УКРАЇНИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ**

Козуб Павло Анатолійович

к. техн. н, доцент

Лук'янова Вікторія Анатоліївна

к.пед.н., доцент

Харківський національний університет радіоелектроніки

Козуб Світлана Миколаївна

к. техн. н, доцент

Харківський національний медичний університет

м. Харків, Україна

Анотація: в роботі проаналізовано стан, цілей та завдань вищої освіти на сучасному етапі. Показано що принциповою відмінністю вищої освіти є отримання учнями фундаментальних знань, на відміну від будь-яких інших видів освіти (середньої, професійно-технічної). Обґрунтовано переваги обов'язкової загальної вищої освіти для особистості та суспільства. Запропоновано формальне виокремлення вищої освіти як обов'язкової та самостійної частини професійно-технічної освіти.

Ключові слова: вища освіта, суспільство, особистість, стратегія розвитку.

Стан вищої освіти в Україні є постійною темою для дискусій, які мають під собою як об'єктивні так суб'єктивні причини. З одного боку система вищої освіти дійсно не є оптимальною, але з іншого боку навколо її реформування проводиться багато «паразитної» діяльності, яка імітує реальну діяльність у цій сфері.

Саме тому необхідно максимально чітко формалізувати стан, цілі та завдання вищої освіти, не у вигляді обтічних, невиразних, розпливчатих дефініцій, а вигляді чітких однозначних визначень, та визначити не стільки тактику, скільки стратегію її розвитку.

Так, найбільш стисло, сучасний стан системи вищої освіти може бути визначений як боротьба між двома підходами до освітнього процесу.

Представники «старої радянської школи» (яких умовно відносять до минулого) вважають, що відбувається занепад освітнього процесу і деградація середнього освітнього рівня нації. У той же час як «нові реформатори» (які відносять себе до майбутнього) вважають, що попередня система освіти випускає спеціалістів з нікому не потрібними знаннями, які не можуть бути застосованими на практиці.

Перегляд літератури за цією тематикою дає аргументи для обох таборів, але практичні дії по реформуванню до сих пір не принесли будь-яких значних зрушень у цій сфері [1-4].

І цьому є дуже просте та логічне пояснення. Головною особливістю всіх гуманітарних наук є в першу чергу їх нечіткість, яка проявляється у невизначеності цілей, понять, засобів, оцінок. Звісно, що ця невизначеність призводить і до невизначеності в підходах до вищої освіти, керівниками якої стають представники гуманітарних наук.

Що таке вища освіта? Чим вона відрізняється від спеціальної або середньої? Які її цілі? Яка кількість знань повинна включати вища освіта? Чи потрібна вона для всіх? Яке співвідношення гуманітарної/технічної складової повинно бути? Які методи повинні використовуватись у вищій освіті?

Всі ці питання виникають постійно як у вітчизняній так і зарубіжній літературі. І на кожне з них представники системи вищої освіти дають дуже велику кількість відповідей, в залежності від часу, політичного керівництва, належності до навчального закладу. Причому кожна з таких відповідей (іноді протилежна попереднім) підтверджена не однією дисертаційною роботою.

Але з точки зору звичайного викладача з вищою технічною освітою всі ці пояснення можуть бути узагальнені у декілька дуже чітких та зрозумілих понять.

Освіта – отримання інформації. В загальному сенсі не важливо якої і не важливо ким. Це може бути як негативна (як створити вибуховий пристрій, наркотики) так і позитивна (як виховати дитину, приготувати їжу) інформація. Це може бути людина (освіта у звичному розумінні, виховання, тренування), тварина (дресування), штучний інтелект (навчання), комп'ютер (налаштування програмного забезпечення).

Таким чином головним у терміні «освіта», як її розуміють педагоги це отримання інформації саме людиною, причому не будь якої інформації, а інформації, яка призводить до позитивних результатів. Більше того, ці позитивні результати повинні бути позитивними не тільки для учня (для людини, яка навчається), але і для суспільства (оточуючих людей).

Інформація у освітньому процесі представлена у символічному вигляді – книги, статті, плівки, програми. Саме тому кількість інформації є обмеженою, як і час її отримання (передачі).

Найменша кількість інформації необхідна для задоволення базових життєвих потреб. Така інформація є майже не залежить від суспільного оточення.

Для спілкування з іншими потрібна більша кількість інформації і вона може відрізнятись в залежності від належності до соціальної групи (релігія, етнічна група, країна).

Для участі у спільних діях необхідна інформація щодо їх виконання, і вона залежить від рівня технічного розвитку суспільства.

Таким чином, отримання мінімальної кількості інформації необхідної для виживання у навколишньому світі, для комунікації з іншими членами суспільства та безпечної взаємодії з навколишнім середовищем відноситься до початкового та середнього рівня освіти. Більш високими рівнями освіти є професійно-технічна освіта та вища освіта, які відповідають за набуття

людиною додаткових знань, які можуть контактувати з навколишнім середовищем. Слід зазначити, що хоча ці дві освіти мають подібну мету – створення людини, яка може виконувати необхідну для суспільства роботу, принципово різняться за своєю сутністю.

На відміну від професійно-технічної освіти, яка є необхідною для виконання конкретних дій (інструкції, правила, методики), вища освіта працює з абстрактними поняттями та узагальненнями (поняття, закони, моделі). Інформація професійно-технічної освіти є актуальною тільки на час існування об'єкту діяльності, інформація вищої освіти є сталою (фундаментальна освіта). Її актуальність не змінюється в часі, не залежить від географічного положення, або соціальної групи. Вона може змінюватись з часом, але тільки у бік розширення, утворення нових узагальнень, які включають в себе старі поняття.

Усвідомлення цієї особливості вищої освіти призводить до висновку, що вища освіта принципово не може бути використана для підготовки готових фахівців у будь-якій сфері професійної діяльності. Після її отримання, вони все одно повинні отримувати професійно-технічну освіту (формально або у вигляді набутого досвіду роботи).

Відсутність розуміння різниці у характері вищої та професійної освіти призводить до того що зараз процес засвоєння фундаментальних та професійних знань поєднують у різних пропорціях (від майже повної відсутності фундаментальних знань у професійно-технічному навчанні, до майже повної відсутності професійних знань для науковців-теоретиків) і видають за різні педагогічні школи.

Таким чином суть суперечок щодо вищої освіти можна звести до декілька простих питань.

1. Навіщо отримувати вищу освіту? (Користь для особистості.)
2. Навіщо надавати вищу освіту? (Користь для суспільства.)
3. Які вимоги до вищої освіти?
4. Яка кількість людей з вищою освітою у суспільстві повинна бути?
5. Навіщо отримувати вищу освіту? (Користь для особистості).

Враховуючи постійний розвиток технологій можна спрогнозувати у подальшому необхідність постійного перенавчання спеціалістів навіть найбільш простих спеціальностей, причому з все більшою частотою. Зміна приладів для приготування їжі приблизно кожне десятиріччя призводить до необхідності перенавчання навіть допоміжного персоналу у цій галузі. Таким же чином технічний прогрес впливає на спеціалістів у будь-якій іншій галузі. Але повар з вищою освітою, який знає закономірності приготування страв майже не потребує перенавчання.

Оскільки отримана вища освіта в будь-якому разі не виключає необхідність здобуття професійної освіти, додаткові затрати часу у 3-5 років дозволяють зменшити затрати на перенавчання у наступні 70-80 років активної трудової діяльності. А при зміні напрямку діяльності (література – точні науки – технологія – виробництво) зменшення затрат на перенавчання може бути ще більше.

2. Навіщо надавати вищу освіту? (Користь для суспільства.)

Хоча вища освіта потребує додаткових затрат від суспільства (викладачі та непрацюючі учні), однак використання більш освічених працівників призводить до дуже важливих переваг для всього суспільства.

По-перше, значне зменшення втрат на перенавчання спеціалістів. Перенавчання спеціаліста з вищою освітою потребує значно менше часу, тому економія зусиль на перенавчання за весь період трудової діяльності перевищує зусилля на отримання вищої освіти.

Це стає дуже важливим у періоди розвитку та змін технологій. Хімік з вищою освітою значно швидше зможе стати висококваліфікованим технологом харчового виробництва, ніж оператор ЧПУ перевчиться для роботи на новому апараті із штучним інтелектом і новім інтерфейсом.

По-друге, наявність вищої освіти зменшує кількість помилок при виконанні своїх обов'язків. Основною причиною цього є знання загальних природних законів. Знання таких понять, як сила тяжіння, центр маси тіла, прямий кут, вертикальність та горизонтальність є необхідними навіть для

простого будівництва. А знання основ хімії є просто необхідним для парикмахерка, який вибілює волосся, або дієтолога, який пропонує вам набір їжі. Менеджер з продаж лаків та фарб, не запропонує розводити акриловий лак етилацетатом, та не буде вас запевнювати у більшій міцності пластмасового виробу у порівнянні з металевим.

Кожна, навіть спочатку незначна, помилка на виробництві призводить до негативного результату, на виправлення якого необхідно витратити ресурси суспільства. Відхилення від вертикалі стіни призводить до руйнування споруди, неякісне дорожнє покриття викликає додаткові затрати на ремонт транспорту та зниження пропускної спроможності. Саме тому, навіть прибиральниця з вищою освітою буде дешевше коштувати для суспільства (фірми, підприємства) за прибиральницю з середньою (і навіть із спеціальною середньою) освітою.

По-третє, відносна швидкість перенавчання людини з вищою освітою дозволяє більш швидко пристосуватись до змін зовнішнього оточення. При короткотерміновій зміні кон'юнктури ринку це дає можливість швидко перебудувати роботу підприємства без кадрових змін.

3. Які вимоги до вищої освіти?

Як було проголошено вище, основною особливістю вищої освіти, яка принципово відрізняє її від всіх інших видів освіти є інформація щодо абстрактних об'єктів, таких як паралельні прямі, прямий кут, цифри, хімічні елементи, енергія, композиція, мелодія, рима. Вони не існують в реальному житті, але без них неможливо уявити будь-яку професійну діяльність. Вони залишаються незмінними при змінах урядів, погоди або рівня технологій. Саме тому засвоєння цих абстрактних понять повинно бути суттю вищої освіти

Це означає, що головним завданням вищої освіти є вивчення не останніх наукових та технологічних розробок, а загальних законів і закономірностей, які призвели до них, а педагогу у вищій освіті необхідно глибоке розуміння цих абстрактних понять і вміння навчити цьому своїх учнів.

Слід зазначити, що це стосується не тільки загальних наук, а і більш спеціалізованих областей – хімія – біохімія - токсикологія, образотворче

мистецтво – живопис - сакральний живопис, фізика - супротив матеріалів - композитні матеріали і т.ін., які мають свій набір абстрактних понять.

Таким чином, наявність вищої освіти не виключає спеціальної професійної освіти, а є її необхідною передумовою, без якої багато інформації щодо професійної діяльності стає незрозумілою для учня.

Спеціалізація у вищій освіті є важливим, але додатком до загальної вищої освіти і лише на цій стадії стає вкрай важливим практичний досвід викладача, як носія специфічних професійних знань.

4. Яка кількість людей з вищою освітою у суспільстві повинна бути?

Це питання викликає найбільшу дискусію. З попередніх питань можна зробити чіткий висновок – як для особистості так і для суспільства найкращім варіантом є стан, коли всі без винятку члени суспільства мають вищу освіту.

Але такий погляд на вищу освіту є більш теоретичним, оскільки реальна кількість людей з вищою освітою визначається реальною кількістю закладів вищої освіти та їх рівнем і кількістю бажаючих отримати вищу освіту.

Кількість вищих навчальних закладів може бути збільшено, але при цьому якість викладачів буде завжди визначатись загальним рівнем вищої освіти соціального середовища. Як загальну тенденцію можна розглядати те, що ріст середнього рівня вищої освіти у країні буде призводити до невідворотного росту якості викладання у вишах,. І навпаки, ніякі заходи щодо вдосконалення методів викладання не зможуть зупинити деградацію системи вищої освіти, якщо загальний рівень освіти в країні буде знижуватись.

Станом на зараз, вища освіта не є обов'язковою, тому кількість претендентів на неї визначається в першу чергу баченням подальшої професійної діяльності дітей батьками. Це призводить до того, що діти з села, з сімей робітників, часто навіть не планують отримання вищої освіти. Але за рахунок постійного зниження долі людей без вищої освіти у суспільстві кількість таких батьків також невідворотно буде зменшуватись.

За приблизними розрахунками при збереженні сучасних тенденцій в освітній галузі стан, коли більшість населення буде свідомо бажати отримати

вищу освіту повинен виникнути через 20-30 років і пришвидшити темпи цього процесу можливо лише за рахунок введення обов'язкової безкоштовної вищої освіти з обов'язковою незалежною сертифікацією рівня освіти аналогічно ЗНО. Причому така освіта повинна стати попередньою умовою професійно-технічної освіти, а не навпаки.

Таким чином, можна констатувати що для суспільства більш дешевим є фахівці з вищою освітою у будь якій сфері діяльності, за рахунок зменшення затрат на перенавчання та менші затрати на виправлення помилок при виконанні службових обов'язків.

Для цього потрібно проведення роботи на державному рівні щодо суспільного усвідомлення вищої освіти, як необхідної та обов'язкової частини загальної освіти для всіх членів суспільства. Навчання у вищих навчальних закладах повинно бути безкоштовним і обов'язковим, подібно до середньої освіти.

З точки організації педагогічного процесу необхідно формальне оформлення вищої освіти як окремого виду освіти, який має специфічні цілі та завдання і принципово відрізняється від інших видів освіти і не замінює їх.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Модернізація вищої освіти як виклик часу : бібліографічний анотований покажчик / уклад. О. В. Нестеренко. – Полтава : ПУЕТ, 2015. – 51 с.
2. Бовсунівська Т. Реформа вищої освіти в Укр аїні як нездоланна проблема / Т. Бовсунівська // Віче. – 2015. – No 14. – С. 25–27.
3. Бабій С. Основні напрями модернізації освіти: тенденції та перспективи / С. Бабій // ВищаосвітаУкраїни. – 2014. – No 1. – С. 28–33.
4. Сисоєва С. О. Освітні системи країн Європейського Союзу: загальна характеристика : навчальний посібник / С. О. Сисоєва, Т. Є. Кристопчук; Київський університетім. БорисаГрінченка. – Рівне : Овід, 2012. – 352 с.